

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 26 DIN, PODPORNIA VSAJ 30 DIN. — POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO I.

LJUBLJANA, PETEK, 12. MARCA 1937.

ŠTEV. 26.

»PROPAGANDA ČUSTVA«

Uvodnik v 24. številki — da je španska verska vojna — je razburil tudi nekatere naše naročnike. Dokaz, kako je bil potreben! Dokaz pa tudi za dejstvo, da je še vedno veliko katoličanov podvrženih vplivu komunistične lažne propagande.

VELIK USPEH KOMUNISTOV

Prvi odmevi svetovnega javnega mnenja spričo španskih dogodkov so bili za rdeče neugodni. Strahote v Kataloniji, skrunjenja pokopališč, splošno rušenje cerkva in uničevanje cele kulture, vse to je močno razburilo množice vsega sveta. Komunisti in anarhisti so stali pred narodi kakor tolpa izobčencev.

Toda čez nekaj časa je bilo opaziti, da se je mednarodno javno mnenje začelo obračati in da so simpatije za komuniste in anarhiste rastle — rastle, pa četudi so se koservativnim elementom oči odprle in so se nad komunistično propagando vedno bolj vznemirjali. Delitev na fašiste in antifašiste se vsak dan bolj izraža.

Katoličani so na splošno enodušni v obsojanju strahot, ki so jih izvršili španski brezbožniki. Vendar jih je čelo med njimi precej, ki ne prikrivajo nekega sovražnega razpoloženja proti belim.

Način, kako se je svetovno javno mnenje polagoma preobrnilo, je eden najpomembnejših uspehov lažne komunistične propagande. To je primer izredno uspele »propagande s čustvi«, na to propagando do čustva moramo biti zelo pozorni.

Ta preobrat v svetovnem javnem mnenju se je izvršil polagoma in neopazno, kakor sam od sebe. Sam od sebe? Nesmisel! Tak preobrat more izvršiti samo velikanska organizacija, ki posega v vse kroge in dela z največjo tajnostjo.

IZRABLJANJE ČLOVEKOLJUBNIH ČUSTEV

Komunistična propaganda v Rusiji, Franciji in Angliji kaže neke skupne podrobnosti.

Komunisti izrabljajo za svojo prevratno pro-

pagando čisto človeška čustva usmiljenja in vzajemnosti, ki žive v srcih ljudi; vsi razen izpriencev čutijo usmiljenje s trpečimi.

Komunisti so prosili za denar, perilo in živila, niso pa dosegli samo to, kar so prosili, ampak so si predvsem pridobili požrtvovalnost njih, ki so kaj darovali za stvar, za katero so iskali njihove pomoči.

To je psihološko dejstvo, čegar pomen se ne da dovolj vpoštevati. Človeka boš pridobil samo za tisto stvar, za katero bo kaj žrtvoval! Mnogi dobri ljudje v mnogih deželah so torej s tem, da so prinesli svoja darila, dali še sebe. In čim več so dali, bolj so pridobljeni za komunistično stvar.

ORGANIZACIJA JE PRVI IN BISTVENI POGOJ VSAKE USPEŠNE AKCIJE!

Ugotovimo še enkrat moč komunistične organizacije, ki je znala v tako kratkem času mobilizirati tako ogromne množice.

»Množice ubožcev, dijakov, profesorjev, izobražencev, duhovnikov in aristokratov! Množice tako zaslepljene, da mislijo, če podpirajo komunistične iniciative, da delajo za »demokracijo«! Zaključimo iz tega spet enkrat, da je **organizacija prvi in bistveni pogoj vsake uspešne akcije!**« (Lettres de Rome.)

VLOGA IDEJ

Kaže, da so ideje tista moč, ki bo čedalje silneje razgibavala ljudske množice in ne več politike ali diplomacije.

Dalje pa postaja čedalje bolj jasno, da je samo ena ideja zmožna, da ustavi opustoševalni pohod komunizma. To je krščanska ideja, a življena v vsej svoji polnosti. Vsi drugačni poskusi in naporji, pa naj bodo sicer še tako koristni in morda tudi potrebni, se bodo brez koristi izničili, ako ne privro iz te globoke vere, ki je edina dovolj močna, da premaga ono drugo »vero«, ki je bistvena sestavina in največja gonilna sila prevratne dejavnosti boljševikov.

BODIMO DOSLEDNI!

Kakor je nujno, da človek živi v družbi, tako je nujno, da se podredi avtoriteti. Če obstaja kaka družba, je v tem že obseženo dvoje: avtoriteta in pokorščina.

To načelo velja v polni meri tudi za katoliško Cerkev, ki je verska družba, katero je ustanovil Kristus. Vso oblast je izročil svojemu vidnemu namestniku rimskemu papežu. Njega smo kot udje Cerkve dolžni poslušati v vseh verskih in moralnih vprašanjih. Odloča na dva načina:

1. **ex cathedra.** Vsaka teza izrečena ex cathedra ima na koncu stalno formulo A. S. anathema sit. To znači: kdor tega ne veruje, bodi kot heretik izobčen.

2. **v svojih pismih in okrožnicah,** ki niso ukazane pod cerkveno kaznijo.

Kot zvesti sinovi Cerkve smo dolžni poslušati in priznati vse, brez ozira na to ali je ex cathedra ali ne.

Pa modruje včasih kdo: »Kar je ex cathedra že verjamem, o okrožnicah pa sodim kakor se meni zdi!« **Tudi komunistični agitator** se hvali, da prizna vse, kar je ex cathedra. Na ta način laže omaže v drugih vero v vse ono, kar ni ex cathedra.

Kdo drugi se zopet tolaži: »Heretik zato še ne bom!« Res ne. Toda premislimo! Ali je dober sin, ki uboga očeta le takrat, ko mu zagrozi, da ga bo pogol od sebe? Ali je dober državljan, kdor se pokori zakonu le takrat, kadar mu grozi ječa? Ali je dober član organizacije, kdor sode-

luje le takrat, ko je pod kaznijo zabičanno? **Ali je dober katoličan, ki uboga le, kadar mu grozi oni znani A. S.? Ni in ne more biti.** Sin je dober le, če spoštuje zakon v vsakem slučaju; vreden član organizacije je le tisti, ki je vedno agilen in discipliniran. **Tako je tudi dober katoličan le tisti, ki papeža v vsakem primeru posluša in po njegovih določbah tudi uravnava svoje delovanje.**

Res okrožnice nimajo jamstva nezmotljivosti. A papež ima tako močan informacijski aparat po vsem svetu, da nedvomno pozna boleznin in potrebe današnjega človeštva. O vsakem odloku se prej posvetuje s priznanimi znanstveniki in teologi. Kako dobro je pretehtana vsaka beseda in vsaka trditev, preden se pošlje v vesoljni svet. Zato mu lahko mirno zaupamo. Jasno uvidno, kako nesmiselno je oklevati in dvomiti, češ, jaz to bolje vem kakor papež! Ali ni to gola domišljavost in napuh?

Še nečesa ne smemo preiti. Mnogo jih je, ki sicer vse priznajo, vsemu pritrdijo, a **ničesar ne store.** Tudi to je napačno in kvarno. Kaj bi koristile vse okrožnice, če se ne bi nihče po njih ravnal? Papež govori vendar zato, da po njegovih besedah uravnamo svoje življenje in delovanje.

Ne bodimo kakor skalnata zemlja, v kateri nobeno seme ne vzkljuje! Kar papež ukaže — naj bo ex cathedra ali ne — **poslušajmo, priznajmo in storimo!** Vsak v svojem okolju in po svojih močeh. To je pravilno in dosledno. Volja Kristusovega namestnika naj se v nas in po nas spremeni v dejanje žrtve in ljubezen!

FRANÇOIS MAURIAC O ŽOSIZMU

Francoski pisatelj François Mauriac je napisal članek o žosizmu, v katerem je izrekel to sodbo o njem:

»Ta delavska mladina gre proti toku časa. Zastopa ideologijo, ki je nasprotna ideologijam, ki sedaj prevladujejo. Bori se proti samim materialnim koristim, proti strastem razrednega boja, proti vsaki strasti sploh. Nasprotno, navdušujejo se za ljubezen, ki družijo vse sloje.

Z marksistične strani se pretirava, ko se trdi, da krščanska socialna šola in nauk enciklik ne ustrezata času; toda te okrožnice niso samo rešile katoliško čast, niso vplivale le na srca in duhove, temveč so učinkovito sodelovale pri vseh delavskih zakonodajah.

Žosizem je nekaj čisto drugega. Tukaj ni samo meščanska mladina, ki gre k ljudstvu, marveč tudi delavska mladina, ki gre h Kristusu. Kristusa niso prinesli k njim od zunaj zastopniki privilegiranih stanov. V svoji sredi so naši Tistega, ki jih ni nikdar zapustil. Prinesli so jim Ga duhovniki, ki so izšli iz njihovih vrst.

Gotovo žosizem predstavlja sredi med nami zahtevo socialne pravičnosti, ki se nam včasih zdi nadležna in neprijetna. Toda katoličani nimajo te svobode, da bi se smeli dovoljevati s pogosto nizko plačo delavske mladine, s pomanjkljivo prehrano odraslih, s pomanjkanjem higijene v delavnicah in z revščino stanovanjskih hiš. Našim žosistom moramo biti hvaležni, da so nas opozorili na to, kar družijo vse stanove v eni sami ljubezni.

K poglavju komunist. metod

SVOBODA, LJUBA SVOBODA...

Kot nam je že znano, so komunisti žosistom »ponudili roko«. Koliko je ta taktika »ponujene roke« vredna, kažejo dejstva.

Francoski žosistovski list »La Jeunesse Ouvrière« prinaša pod naslovom »Svoboda, ljuba svoboda« fotografijo popolnoma razdejanega lokala žosistovske sekcije iz Laigla (Orne) in pristavlja:

V sredo zvečer so žosisti vsi začudeni našli svoj lokal v najhujšem neredu: razpelo vrženo na tla, pohištvo polomljeno in prevrnjeno, šipe razbite, dva zavoja časopisov pre-

drta, dvajset zvezkov raztrganih in pohojenih.

Na steni namesto podpisa napis: L'Humanité (kar je ime komunističnega dnevnika).

Pred nekaj časom so neprijazne roke strgale plakate (krščanske strokovne zveze), ki so ji žosisti začasno popustili svoj lokal.

Žosisti temu dogodku ne pripisujejo prav nič več važnosti, kot je zasluži. Smejali so se, niso mogli biti resni, preveč so bili samozadovoljni. Spoznali so, da so jim pogumni obiskovalci ponovno izpričali svoj »tih in mirni trud pri skupnem delu za vzajemno pomoč« in »svoje resnično bratstvo, ki ga izvajajo brez vsakršnega hrupa.«

Svojim tovarišem komunistom sporočajo, da jim okrog prostorov komunističnega društva ne bo treba stražiti, zatrjujejo jim namreč, da kar se njih tiče, ne bodo žosisti nikdar uporabljali istih metod.

Če žosist reče »ponujena roka«, mu to pomeni vse kaj drugega kot divjaštvo in razdejanje. Več kot srp in kladivo mu je Kristus z razpetimi rokami, vzor in ideal delavca.

Nemška mladina v slabih rokah

V časopisih beremo, da je maršal Mackensen v svojem govoru nemški mladini izjavil, da more edino krščanska vzgoja mladino pripraviti na njeno življenjsko nalogo. Maršal je povedal veliko resnico, za katero se pa v resnici narodni socializem pri vzgoji nemške mladine malo meni.

V začetku letošnjega leta je namreč nemški državni minister Freyberg izdal uredbi o pouku verouka na državnih šolah in z njo pokazal, da nima niti pojma o krščanstvu. V tej uredbi ugotavlja, da se v dose- danjem poučevanju verouka še pre- več kažejo »judovsko orientalske po- teze, ki jih z narodno socialističnim svetovnim nazorom ni mogoče spravi- ti v sklad«. Verski pouk pri mla- dini naj podaja »soglasje narodnega socializma in religije«. V središču pouka o Bogu je treba postaviti »vi- re nemškega doživljanja Boga«, Sta- ra zaveza se sme uporabljati samo »v previdnem izboru, če pospešuje razumevanje vprašanj o rasi«. Pri Jezusu je treba neprestano kazati na

njegov boj proti judovskemu duhu in ta njegov boj dokazuje, da tudi rasno ni pripadal Judom.

Ta diktatura nemškega narod- ega socializma, ki hoče ustvariti »na- rodno socialistično krščanstvo«, je slaba priprava na boj zoper boljše- vizez. Resnične besede maršala Mackensena same obsojajo tako na- silje, kateremu je krščansko ime za krinko poganstvo. Mladino, ki mora »iz državnih virov« študirati verouk in ne more priti do jasnega spozna- nja celotnega krščanstva, obžaluje- mo in dvomimo nad njeno uspešno borbo zoper boljše vizez.

Tiska se

KNJIGA
O
FILMU
Naša Pot XII.

Z naših gimnazij

IZ SOBOTE

In mi v Soboti? Gotovo mislite, da spimo. Ne, tudi delamo. Poglej- mo naša društva, govore, debate in videli bomo marsikaj.

1. Pred dvema tedni smo imeli na višji gimnaziji zanimivo predavanje g. prof. Smoleja. Pred nami je vsta- la deželna enaka Sloveniji, najbolj podobna pa Slovenski Krajini. Očr- tal nam je zgodovino, zemljepisni položaj, ljudstvo, njega šege in na- vade. Videli smo slovaško ljudstvo v boju s potujčevanjem, hodili smo po bratislavskih cestah. Predavanje je končal s slovaškimi besedami: »Kdor gre s Slovaškega, sklene, da se tja še enkrat vrne!« Vsi smo bili s predavanjem zadovoljni. Saj je spoznavanje bratov izven meja, ki teže za istimi cilji, lepo in veliko!

2. Tudi pri kongregaciji ne spimo. Vsako nedeljo imamo sestanke z go- vori. Včasih govorimo dijaki sami, večkrat predava voditelj naše višje kongregacije g. prof. Kunstelj. K svojemu prvemu predavanju o naro- du in slovenstvu ter drugemu o veri: »Ali je vera za človeka 20. stoletja pomembna? Znanost in vera.« je dodal še tretje 28. II. o Cerkv.

Človeku se širi obzorje z vsakim dnem, duhovno raste. Nova spozna- nja so nove lučke na njegovem du- ševnem obzorju. Poglejmo Kristu- sovo ustanovo Cerkev. Ona nam po- sreduje božje razodetje, ono vero, ki smo dokazali nje pomen tudi za 20.

stoletje. V Cerkvi sta dva elementa: božji in človeški. Božji je dober in lep, neizpremenljiv; človeški ima tu- di človeške slabosti.

Kdo je Cerkev? Mi sami, to mo- ramo čutiti; cerkvena vprašanja nas zadevajo tako kot narodna, še bolj, ker Cerkev vodi v nebo, narod je pa kulturna povezanost ljudi na zemlji.

Očitek, ki ga danes slišimo proti Cerkvi je, da je Cerkev danes odpo- vedala, da propada. To pa ni res. Dokler nasprotniki vpijejo prot Cer- kvi, dokazujejo, da je močna. Močna bo Cerkev tako dolgo, dokler bo imela »žive ude«. Tega se moramo zavedati. S Cerkvijo moramo čutiti in živeti, reševati sodobna vpraša- nja. Dognali smo, da prava znanost veri ne more nasprotovati, obe se borita za resnico, ki je le ena.

Proti komunizmu se bori v imenu vere le katoliška Cerkev. V tem boju bodo trajno odločevalne ideje. Ideje brez nosilcev še ne pomenijo veliko, so neizrabljena energija. Ideje ožive v ljudeh. V bojih trenutno odloču- jejo številčno močnejši, a v bodočnosti bo zavladal tisti, ki bo imel največ idejnih pristašev.

Mi smo poklicani, da se seznanimo in prepojimo z idejami, ki edine lahko rešijo stisko današnjih dni. Ljudje je ne bodo, ker z umom ni mogoče vsega razumeti. Komunisti je ne bodo, ker delajo brez Boga, ne le brez, še proti njemu. Rešila jo bo razodeta vera, ki jo hrani kato- liška Cerkev.

Katoliški mladinski tisk
pod Hitlerjem

Naklade nemškega katoliškega mladinskega časopisja so močno nar-astle: »Die Wacht« je imela 31. decembra 1933 naklado 67.500, 31. decembra 1936 135.000. »Jugend- präsident« 5000—5700; »Jugendführer« 10.500—13.000; »Am Scheidewege« 39.000—70.000; »Junge Front« 120 tisoč — 300.000. »Junge Front« je tednik, ostali so mesečniki. Skupaj z nekaterimi manjšimi listi so imeli ti listi leta 1933 naklado 321.000, leta 1936 pa 527.000.

Puškin v SSSR

Nedavno so po vsem svetu pro- slavljali stoletnico Puškinove smrti (10. februarja 1837). Tudi v SSSR so se za to priliko vršile velike slo- vesnosti. A med pripravami nanje se je »Pravda« pritoževala, kako slabo čuvajo boljše viki vse, kar spom-inja na Puškina. Piše: »V lenin- grajski hišici, kjer je Puškin bival, priteka voda skozi strop. V njej je nameščen Puškinov muzej in so rudi spominiki, ki ne pesne... Prav tako so v slabem stanju ostala me- sta, ki spominjajo na Puškina. Tako n. pr. je ostal na mestu, kjer se je odigral dvoboj med njim in D' Ante- som, le razbit spomenik.«

Govoriti in manifestirati boljše viki znajo. V resnici pa se za kulturo ne brigajo in jo uničujejo.

Pri žesistih v Parizu

V nedeljo 14. februarja 1937 se je v Parizu vršilo zborovanje, ki ga je priredila Zveza žesistov (La Fédé- ration de J. E. C.). Predmet je bil: »Kako gledajo dijaki socialno vpra- šanje.« Več kot 700 dijakov se ga je udeležilo. To zborovanje je bilo za pariške žesiste začetek njihove kam- panje »o socialnih predsodkih in dej- stvih«, kateri predmet žesisti obrav- navajo v tekočem šolskem letu.

Pierre Patte, zvezni tajnik v Pa- rizu, je imel nalogo, da je razložil, kakšni predsodki so razširjeni med študiranimi ljudmi proti delavcem. Postopoma je predstavil slušalcem vrsto predsodkov, katerim v študi- ranih in meščanskih okoljih verja- mejo, ne da bi se prepričali, kol'ko je resnice v njih.

Fernand Bouxon, nacionalni propa- gandist žesistov, je predstavil res- nično sliko življenja delavcev. Do- kazi, osnovani na točnih dejstvih, ki jih je zbrala JOC, in jih je zgo- vorno razvil, so napravili velik vtis na poslušalce.

Končno je Roland Garnier, zvezni tajnik pariških žesistov, posnel za- ključke tega dne. Opozoril je žesiste na odgovornosti, ki jih imajo v so- cialnem pogledu, in jih vpodbujal, da se že sedaj pripravljajo na to, da bodo mogli pozneje v različnih poklicih izpolnjevati svojo socialno dolžnost.

Ta važen shod se je vršil v topli prisrčnosti prijateljstva in navdu- šenja.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

отъ Болховскаго Совѣта

Рабочихъ, Солдатскихъ и Крестьянскихъ депутатовъ.

По дошедшимъ до Болховскаго В.-Революціоннаго Комитета свѣдѣніямъ, въ городѣ Болховѣ и уездѣ ведется черносотенная агитація духовенствомъ и другими лицами среди прихожанъ и имущихъ классовъ на почвѣ декрета народныхъ комиссаровъ объ отдѣленіи церкви отъ государства.

Провоцируется этотъ декретъ, такъ какъ будто бы церкви и монастыри, по распоряженію „БОЛЬШЕВИЦКАГО ПРАВИТЕЛЬСТВА“ *) подлежатъ закрытію, опечатанію и проч.

Между тѣмъ декретъ этотъ даруетъ намъ ту свободу совѣсти, которой мы—крестьяне, рабочіе, батраки, бывшіе рабы, холопы, угнетенные, поработенные, такъ долго ждали.

Наконцъ-то церковь становится не бюрократическимъ учрежденіемъ, а свободнымъ православнымъ храмомъ и священство не самодержавнымъ чиновничествомъ, а добрыми пастырями, ни отъ кого не зависящими, свободно проповѣдующими ту истину, которой дѣйствительно училъ Христосъ—братству, равенству и любви.

Никакихъ закрытій, никакихъ отчужденій, никакихъ опечатаній церковей и монастырей большевики не дѣлали и не дѣлаютъ.

Лица, распространяющія лживыя и всякаго рода ложныя слухи, порочащія святую идею большевизма, будутъ привлекаться мѣстной Совѣтской властью—рабочими, солдатами и крестьянскими депутатами—революціонному суду, какъ контрреволюціонеры и темная сила.

Лица, именующія себя большевиками и говорящія отъ имени большевиковъ, должны имѣть мандаты отъ фракціи большевиковъ, безъ каковыхъ мандатовъ ораторъ не есть проповѣдникъ идеи большевизма.

*) Большевицкое правительство состоитъ изъ трудового крестьянства, полупролетаріата и пролетаріата-батраковъ, городскихъ рабочихъ и солдатъ.

Предсѣдатель Болховскаго В.-Революціоннаго Комитета А. Алешинъ,
Товарищи Предсѣдателя С. Р., С. и Кр. депутатовъ Ключниковъ.

G. direktor dr. Capuder nam je prijazno stavil na razpolago ta zanimivi boljševiški letak iz prvih časov ruske komunistične revolucije. Boljševizem po svojem bistvu brez prevare ne more živeti. Kajti nemogoče je, da bi svoje revolucije izvedel ali utrdil brez množičnih pokoljev; zato mora lagati, da nič hudega sluteče množice še bolj uspava. Z lažmi in prevarami hoče nasprotnike pripraviti do tega, da bodo nepripravljeni in razoroženi, ko v njihovi deželi izbruhne boljševiška revolucija. Tako delajo zdaj v Franciji in drugje, ko katoličanom »ponujajo bratsko roko«; tako so delali tudi v Rusiji po padcu carstva, ko so — kot nam pove ta letak — novice o zapiranju cerkva proglašali za laž, popolno uničenje duhovnikovih pravic pa za osvoboditev Cerkve. Porušena hiše božje in pomorjeni duhovniki pričajo drugače.

PREVOD :

RAZGLAS

BOLHOVSKEGA SVETA DELAVSKIH, VOJAŠKIH IN KMETSkih ODPOSLANCEV

Po vesteh, došlih bolhovskemu vojno revolucijskemu komiteju, se vrši v mestu Bolhovem in okolici črnosotenska agitacija duhovščine in drugih oseb med farani in posedujočimi razredi zaradi odloka narodnih komisarjev o ločitvi Cerkve od države.

Temu odloku se podtika, kakor da bi bili cerkve in samostani po odredbah

»BOLJSEVIŠKE VLADE«

podvrženi zapretju, zapečatenju in podobno.

Toda ta odlok nam daruje tisto svobodo vesti, katero smo mi — kmetje, delavci, dinarji, bivši sužnji, hlupci, tlačani in zaslužjeni — tako dolgo pričakovali.

Končno vendar postane Cerkev ne birokratična ustanova, temveč svobodni pravoslavni hram, in duhovniki ne samodržčevi uradniki, ampak dobri pastirji, ali nikogar odvisni, svobodno propovedujoči tisto resnico, ki jo je dejansko učil Kristus — bratstvo, enakost in ljubezen.

Nobeneга zaprtja, nobene razlastitve, nobeneга zapečatenja cerkva in samostanov boljševiki niso delali in ne delajo.

Osebe, razširjajoče nelepe in vsakovrstne lažnive vesti, sramotne sveto idejo boljševizma, bodo privedene pred krajevno sovjetsko oblast delavskih, vojaških in kmetskih odposlancev — pred revolucijsko sodišče kakor temne sile in nasprotniki revolucije.

Osebe, ki sebe imenujejo boljševike in govore v imenu boljševikov, morajo imeti pooblastila od stranke boljševikov, brez takih pooblastil nič ne ni propovednik boljševiških idej.

Boljševiška vlada sestoji iz delovnega kmetskega ljudstva, proletarcev in proletarskih dninarjev, mestnih delavcev in vojakov.

Predsednik Bolhovskega vojno revolucijskega komiteja: A. Alešin. Tovariši predsednika S. B. S. in K. odposlancev: Ključnikov.

(Okoliš oospredi.)

*

Opomba. Take letake je boljševiški sovjet v mestu Bolhovem, okrajnem glavnem mestu Orlovške gubernije pozimi l. 1917/18 razširil, da prikrije boljševiške namere glede Cerkve in vere. Tam sem tudi jaz dobil ta letak v roke in ga prinesel s seboj ob vrnitvi v domovino l. 1918

Dr. K. Capuder.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje-Domžale (Jože Godina).